

3) V případě záporné odpovědi nebo také ve světle zásady právní jistoty:

je přípustná žádost osoby povinné k dani, na kterou se vztahuje povinnost zaplatit DPH a související příslušenství, určená fyzickým osobám, u nichž nebylo zjištěno postavení osoby povinné k dani a které jsou stranami smlouvy o sdružení bez právní osobnosti [uzavřené] s osobou povinnou k dani, která je povinna zaplatit daň za plnění uskutečněná na výstupu, kterou měla vybrat, a to s ohledem na to, že smlouva o sdružení nebyla zaregistrována u daňových orgánů před zahájením činnosti, za účelem získání podílu [daně] stanoveného pro rozdělení zisku, který přísluší výše uvedeným osobám na základě smlouvy o sdružení, ve vztahu k povinnosti zaplatit DPH a související příslušenství, kterou má osoba povinná k dani?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pfälzisches Oberlandesgericht (Německo) dne 24. srpna 2021 – MS v. Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

(Věc C-522/21)

(2021/C 513/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Pfälzisches Oberlandesgericht

Účastníci původního řízení

Žalovaný a navrhovatel v odvolacím řízení: MS

Žalobkyně a odpůrkyně v odvolacím řízení: Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

Předběžná otázka

Je čl. 18 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1768/95 ze dne 24. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro odchylku podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 2100/94 o odrůdových právech Společenství (¹) v rozsahu, v němž lze za podmínky zde uvedených požadovat minimální náhradu škody ve výši čtyřnásobku licenčního poplatku, slučitelný s nařízením Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství („základní nařízení“) (²), zejména s čl. 94 odst. 2 první větou?

(¹) Úř. věst. 1995, L 173, s. 14.

(²) Úř. věst. 1994, L 227, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 24. srpna 2021 – IG v. Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

(Věc C-524/21)

(2021/C 513/26)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně-odvolatelka: IG

Žalovaný-odpůrce: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 směrnice 2008/94⁽¹⁾, z hlediska autonomního pojmu „platební neschopnost“, takové vnitrostátní právní úpravě provádějící směrnici – čl. 15 odst. 1 a 2 Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (zákon č. 200/2006 o zřízení a používání Záručního fondu pro výplatu mzdových pohledávek), ve spojení s článkem 7 Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (metodologická pravidla pro uplatňování zákona č. 200/2006) – jak ji vyložil Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Nejvyšší kasační soud – senát pro řešení právních otázek) v rozhodnutí č. 16/2018, podle kterého období 3 měsíců, po které může Záruční fond převzít a vyplácet mzdové pohledávky zaměstnavatele v platební neschopnosti, odkazuje výhradně na datum zahájení insolvenčního řízení?
- 2) Brání ustanovení čl. 3 [druhého pododstavce] a čl. 4 odst. 2 směrnice 2008/94 článku 15 odst. 1 a 2 zákona č. 200/2006 o zřízení a používání Záručního fondu pro výplatu mzdových pohledávek, jak jej vykládá Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Nejvyšší kasační soud – senát pro řešení právních otázek) v rozhodnutí č. 16/2018, podle kterého maximální doba 3 měsíců, po kterou může Záruční fond převzít a vyplácet mzdové pohledávky zaměstnavatele v platební neschopnosti, spadá do referenčního období 3 měsíců bezprostředně předcházejících zahájení insolvenčního řízení a 3 měsíců bezprostředně následujících po zahájení insolvenčního řízení?
- 3) Je vnitrostátní správní praxe, podle které jsou na základě rozhodnutí Curtea de Conturi (Účetní dvůr) a při neexistenci zvláštní vnitrostátní právní úpravy, která by pracovníka zavazovala k vrácení, od pracovníka vymáhány částky údajně vyplacené za období, která nespadají do právního rámce, nebo které byly nárokovány po uplynutí zákonné promlčecí lhůty, v souladu se sociálním cílem směrnice 2008/94 a čl. 12 písm. a) směrnice?
- 4) Představuje v rámci výkladu pojmu „zneužívání“ uvedeného v čl. 12 písm. a) směrnice 2008/94 akt, jehož cílem je, s deklarovaným účelem dodržet obecnou promlčecí lhůtu, vymáhat od pracovníka mzdové nároky, které uhradil Fond prostřednictvím soudem určeného insolvenčního správce, dostatečně objektivní odůvodnění?
- 5) Je výklad a vnitrostátní správní praxe, podle které jsou mzdové pohledávky, jejichž vrácení je od pracovníků požadováno, přirovnány k daňové pohledávce vytvářející úroky a penále za opožděné platby, slučitelné s ustanoveními a účelem směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (kodifikované znění) (Úř. věst. L 283, 28.10.2008, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 24. srpna 2021 – Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București v. IM

(Věc C-525/21)

(2021/C 513/27)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobce-odvolatel: Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București

Žalovaný-odpůrce: IM